

## Йўқ! У синовдир



21:20 / 12.05.2018 4825

**«Бас, қачонки инсонни зарар тутса, Бизга дуо қилур. Сўнгра унга Ўзимиздан неъмат берсак, «Албатта, бу менга илмим туфайли берилди», - дер. Йўқ! У синовдир. Лекин уларнинг кўплари билмаслар. »**

Бу дунёда Аллоҳга ширку куфр келтириб, Ундан ўзгага илтижо қилиб, Аллоҳ зикр қилинганда, юраги сиқилиб, пешонаси тиришиб, Аллоҳдан ўзгалар зикр қилинганда шодланиб юрган инсонни қаранг!

**«Бас, қачонки инсонни зарар тутса, Бизга дуо қилур».**

Бошига мусибат тушса, бало-офат келса, ўшандай кимса ҳам сохта худоларига эмас, Аллоҳ таолога ёлворади. Чунки мусибат ва бало-офат режасиз келади, олдиндан ўйлаб, режа тузиб қўйиб бўлмайди. Оғир мусибат вақтида манманлик ва такаббурлик ҳам қолмайди, инсоннинг фитрати – соф табиати очилади. Инсоннинг фитратида эса Аллоҳ таолонинг ваҳдониятини тан олиш хусусияти бор. Шу боис, ҳар қандай инсон у қанчалик кофир, қанчалик мушрик бўлмасин, бошига мусибат тушиб, зарарга юз тутса, фақат Аллоҳ таолонинг Ўзига ёлворади.

**«Сўнгра унга Ўзимиздан неъмат берсак, «Албатта, бу менга илмим туфайли берилди», - дер».**

Аллоҳ таоло ундан зарарни олиб, унга яна тинчлик-омонлик ва офиятни берса, у эски ҳолатига қайтади. Аллоҳ берган неъматни, тинчлик-омонлик, офият ва яхшиликларни ўз илмим, ҳатти-ҳаракатим билан топдим, деб даъво қила бошлайди.

**«Йўқ!»**

«Йўқ!» Бу даъво нотўғри. У берилган неъматларни ўз илми туфайли топгани йўқ.

**«У синовдир».**

Унга берилган неъмат, қани, бу неъматга шукр қилармикан ёки ношукрлик қилармикан, деган синовдир.

**«Лекин уларнинг кўплари билмаслар».**

Натижада ўзларига берилган неъмат учун Аллоҳга шукр қилиш ўрнига, уни ундай қилиб топдим, буни бундай қилиб топдим, деб мақтаниб юради.

***Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф***

*(Тафсири Ҳилол китобидан)*